

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ตามความเป็นจริงและจาก ความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบการพูดคุย ซักถามในประเด็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในด้านต่าง ๆ กลุ่ม ตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 200 คน และสมาชิกวุฒิสภา จังหวัดเชียงใหม่ปีพุทธศักราช 2543-2548 จำนวน 5 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้ศึกษาใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยการพรรณนาบรรยาย สรุปเป็นประเด็น ผลการศึกษานำเสนอ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน
- 4.2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกวุฒิสภา
- 4.3 บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาตามความเป็นจริง
- 4.4 การเปรียบเทียบบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาตามความเป็นจริง และจากการรับรู้ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่

4.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ และระดับ การศึกษา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	75	37.5
หญิง	125	62.5
รวม	200	100.0

ที่มา: จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 21 – 30 ปี	89	44.5
อายุ 31 – 40 ปี	32	16.0
อายุ 41 – 50 ปี	55	27.5
อายุ 51 – 60 ปี	24	12.0
รวม	200	100.0

ที่มา: จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 อายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ว่างงาน	12	6.0
เกษตรกร	9	4.5
นักศึกษา	14	7.0
รับจ้างทั่วไป	25	12.5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	45	22.5
พนักงานบริษัทเอกชน	17	8.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	20	10.0
ข้าราชการ	58	29.0
รวม	200	100.0

ที่มา: จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รับจ้างทั่วไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 นักศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ว่างาน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 เกษตรกร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของประชาชน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	49	24.5
อนุปริญญา/ปวส.	71	35.5
ปริญญาตรี	64	32.0
สูงกว่าปริญญาตรี	16	8.0
รวม	200	100.0

ที่มา: จากแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับ อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และจบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

4.2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกรัฐสภา

ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกรัฐสภา ตามกฎหมายและด้านสังคม โดยผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับบาทของสมาชิกรัฐสภา (สว.) ดังนี้

รับรู้ ให้ 1 คะแนน

ไม่แน่ใจ/ไม่เคยรับรู้เลย ให้ 0 คะแนน

และผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์การอ่านค่าเฉลี่ยในภาพรวมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
ระหว่าง 0.00 – 4.66	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย
ระหว่าง 4.67 – 9.32	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระหว่าง 9.33 – 14.00	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 จำนวน ร้อยละของประชาชนจำแนกตามมีความรู้ความเข้าใจในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกวุฒิสภา

บทบาทของสมาชิกวุฒิสภา	ความรู้ความเข้าใจ		
	รู้ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่รู้ จำนวน (ร้อยละ)
1. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา	93 (46.5)	77 (38.5)	30 (15.0)
2. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามคำแนะนำของวุฒิสภา	63 (31.5)	102 (51.0)	35 (17.5)
3. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตามคำแนะนำของวุฒิสภา	48 (24.0)	104 (52.0)	48 (24.0)
4. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งประธานและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามคำแนะนำของวุฒิสภา	80 (40.0)	82 (41.0)	38 (19.0)
5. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการให้ความเห็นชอบเพื่อการแต่งตั้งตุลาการ ศาลสูงสุดตามคำแนะนำของวุฒิสภา	67 (31.0)	96 (48.0)	42 (21.0)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

บทบาทของสมาชิกวุฒิสภา	ความรู้ความเข้าใจ		
	รู้ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่รู้ จำนวน (ร้อยละ)
6. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามคำแนะนำของวุฒิสภา	62 (31.0)	96 (48.0)	42 (21.0)
7. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายรอยผิดปกติทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	88 (44.0)	71 (35.5)	41 (20.5)
8. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายรอยผิดปกติทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	84 (42.0)	77 (38.5)	39 (19.5)
9. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่มีพฤติการณ์ร้ายรอยผิดปกติทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	80 (40.0)	84 (42.0)	36 (18.0)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

บทบาทของสมาชิกวุฒิสภา	ความรู้ความเข้าใจ		
	รู้ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่รู้ จำนวน (ร้อยละ)
10. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิก วุฒิสภาที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	69 (34.5)	87 (43.5)	44 (22.0)
11. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	54 (27.0)	102 (51.0)	44 (22.0)
12. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธาน ศาลรัฐธรรมนูญที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	54 (27.0)	100 (50.0)	46 (23.0)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

บทบาทของสมาชิกวุฒิสภา	ความรู้ความเข้าใจ		
	รู้ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ จำนวน (ร้อยละ)	ไม่รู้ จำนวน (ร้อยละ)
13. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธาน ศาลปกครองสูงสุดที่มีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	50 (25.0)	112 (56.0)	38 (19.0)
14. สมาชิกวุฒิสภา (สว.) มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดที่มีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ	50 (25.0)	106 (53.0)	44 (22.0)
ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.71			
ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาอยู่ในระดับปานกลาง			

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า

บทบาทตามความเป็นจริงที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจได้แก่

- ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 38.5 และไม่รู้ 15.0

- ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 35.5 และไม่รู้ ร้อยละ 20.5

- ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 38.5 และไม่รู้ ร้อยละ 19.5

บทบาทตามความเป็นจริงที่ประชาชนไม่แน่ใจรับรู้ได้แก่

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธาน ศาลปกครองสูงสุดที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 25.0 และไม่รู้ ร้อยละ 19.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 25.0 และไม่รู้ ร้อยละ 22.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตามคำแนะนำของวุฒิสภา ร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ รับรู้ และไม่รู้ เท่ากัน คือ ร้อยละ 48.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านบทบาทการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามคำแนะนำของวุฒิสภา ร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 31.5 และไม่รู้ ร้อยละ 17.5

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่ง

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธาน ศาลรัฐธรรมนูญที่มีพฤติการณ์ร้ายวผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 27.0 และไม่รู้ ร้อยละ 23.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการให้ความเห็นชอบเพื่อการแต่งตั้งตุลาการ ศาลสูงสุดตามคำแนะนำของวุฒิสภา ร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 31.0 และไม่รู้ ร้อยละ 21.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามคำแนะนำของวุฒิสภา ร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 31.0 และไม่รู้ ร้อยละ 21.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิก วุฒิสภาที่มีพฤติการณ์ร้ายวผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 34.5 และไม่รู้ ร้อยละ 22.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งประธานและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามคำแนะนำของวุฒิสภา ร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 40.0 และไม่รู้ ร้อยละ 19.0

- ประชาชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่มีพฤติการณ์ร้ายวผิดปกติ ทูจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 42.0 รองลงมาคือ รับรู้ ร้อยละ 40.0 และไม่รู้ ร้อยละ 18.0

4.3 บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ตามความเป็นจริง

ข้อมูลบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ตามความเป็นจริง ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ สมาชิกวุฒิสภา จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1) พล.ต.อินทรัตน์ ยอดบางเตย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ทบ.) (โรงเรียนนายร้อย จปร.) ประสบการณ์ในการทำงานและผลงานในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง มีดังนี้

ประสบการณ์

- หัวหน้ากองกิจการพลเรือน กองทัพบกที่ 3
- ผู้ช่วยเลขานุการ บก.ทหารสูงสุด
- ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนา ภาค 3 กรป.กลาง (ภาคเหนือ)

ผลงาน

- กรรมการสามัญการปกครอง และการทหาร
- กรรมการวิสามัญ ศึกษางบประมาณ ปี พ.ศ. 2544 บำนาญส่วนท้องถิ่น กองทุนเกษตรกร เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ และศึกษางบประมาณ

2) พล.ต.อ.สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิต (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ) ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (Indiana University : สหรัฐฯ) และปริญญาโท สาขาพัฒนาสังคม (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ประสบการณ์ในการทำงานและผลงานในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง มีดังนี้

ประสบการณ์

- อธิบดีกรมตำรวจ
- สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2534
- สมาชิกวุฒิสภา ปี พ.ศ. 2532
- สมาชิกสภารัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2539

ผลงาน

- กรรมการสามัญ การแรงงานและสวัสดิการสังคม สิ่งแวดล้อม
- กรรมการวิสามัญบำนาญส่วนท้องถิ่นสอบสวน กทช. ปัญหาเสพติด และทรัพยากรแร่

3) นายอาคม ตุลาติลล จบการศึกษาระดับปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา และสาขาบริหารงานตำรวจ

ประสบการณ์

- อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยและฝึกอบรมข้าราชการ
- นายอำเภอ กรมการปกครอง
- ข้าราชการกรมราชทัณฑ์ สหรัฐฯ
- เจ้าหน้าที่องค์การสหประชาชาติกำกับการเลือกตั้งนามิเบีย
- คณะทำงาน โครงการหลวงดอยต่างๆ

ผลงาน

- กรรมการสามัญ การงบประมาณ
- กรรมการวิสามัญ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง อุทสาหกรรมท่องเที่ยว และปัญหาทุ่ง

ถูกร้องให้

4) พล.ต.ต.สนาม คงเมือง จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ร.ร.นายร้อยตำรวจ) ประสบการณ์ในการทำงานและผลงานในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง มีดังนี้

ประสบการณ์

- ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่
- รองผู้บัญชาการตำรวจภูธร 6

ผลงาน

- กรรมการสามัญ การเกษตรและสหกรณ์ การตรวจรายงานการประชุม
- กรรมการวิสามัญ ปัญหายาเสพติด ค่าตอบแทนผู้เสียหาย ทรัพยากรแร่ เชื้อโรค

และพินิจจากสัตว์

5) นายถาวร เกียรติไชยากร จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) ประสบการณ์ในการทำงานและผลงานในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง มีดังนี้

ประสบการณ์

- สมาชิกสภาจังหวัด
- รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- คณะกรรมการพัฒนาจังหวัด
- กรรมการสามัญ การงบประมาณ

- กรรมการวิสามัญ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยาเสพติด การใช้สารระเหย วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิต ร่างข้อบังคับสมาชิกวุฒิสภา บริษัทมหาชนจำกัด กองทุนสุขภาพ สมาชิกสภาท้องถิ่น เชื้อโรคและพิษจากสัตว์ และศิษยาภิบาลประมาณ ปี พ.ศ. 2545

สมาชิกวุฒิสภา ทั้ง 5 ท่าน ได้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) บทบาททางด้านการเมือง

1.1 มีบทบาทในการแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยการลงมติเลือกผู้ผ่านการจากการเลือกตั้งจากคณะกรรมการสรรหา จำนวน 10 คน ให้เหลือ 5 คน โดยวิธีการลงคะแนนลับ เมื่อได้ครบแล้ว ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

1.2 มีบทบาทในการแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยทำหน้าที่ให้คำแนะนำบุคคลที่มีความรอบรู้ มีประสบการณ์ ในการบริหารงานแผ่นดิน มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ จำนวนไม่เกิน 3 คน เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

1.3 มีบทบาทในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน โดยทำหน้าที่ให้คำแนะนำในวุฒิสภา เพื่อพิจารณาผู้มีความรู้ หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชน เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

1.4 มีบทบาทในการแต่งตั้งประธานและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยทำหน้าที่ให้คำแนะนำบุคคลที่เหมาะสมเป็นประธานและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน 15 คน จากผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวน 5 คน ตุลาการศาลปกครอง จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันนิติศาสตร์ จำนวน 5 คน ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

1.5 มีบทบาทในการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยให้ความเห็นชอบร่วมกับคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง เพื่อให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

1.6 มีบทบาทในการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ประจักษ์จำนวน 9 คน เพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้ประธานวุฒิสภาพ ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ ฯ

1.7 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อ

1.8 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะการยื่นถอดถอนจะต้องใช้จำนวนสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา 303 จึงไม่สามารถทำได้ ขณะเดียวกันเช่นเดียวกับการดำเนินการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ที่สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การควบคุมหรืออยู่ฝ่ายรัฐบาลพรรคไทยรักไทย จึงมีผลให้สมาชิกวุฒิสภาส่วนน้อยที่พบเห็นพฤติกรรมร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีบางคน ไม่สามารถมีเสียงข้างมากในการถอดถอนบุคคลดังกล่าวนี้ได้

1.9 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะการยื่นถอดถอนจะต้องใช้จำนวนสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาพเพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา 303 จึงไม่สามารถทำได้ รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทน้อยกว่ารัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยการกระทรวงต่าง ๆ อีกทั้งสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่เป็นคนที่อยู่ภายใต้การควบคุม ดูแลของพรรคไทยรักไทย

1.10 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาที่มีพฤติการณ์ร้ายแรง ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

1.11 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะสถาบันศาลเป็นสถาบันเดียวที่มีความมั่นคงมากที่สุด และไม่ถูกรบกวนทางการเมือง อีกทั้งไม่พบหลักฐาน หรือข้อร้องเรียนจากบุคคลที่พบเห็นพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา

1.12 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะในช่วงสมัยดังกล่าวไม่พบหลักฐาน หรือข้อร้องเรียนจากบุคคลพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญ

1.13 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่ง

1.14 ไม่มีบทบาทในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดที่มีพฤติการณ์ร้ายวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะในช่วงสมัยดังกล่าวไม่พบหลักฐาน หรือข้อร้องเรียนจากบุคคลที่พบเห็นพฤติการณ์ร้ายวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุด ขณะเดียวกันสำนักงานอัยการสูงสุดส่วนใหญ่จะปลอดจากการควบคุม และการแทรกแซงทางการเมือง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในประเด็นบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการอัยการสูงสุดที่มีพฤติการณ์ร้ายวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ในสมัยการบริหารประเทศของรัฐบาลพรรคไทยรักไทย สมาชิกวุฒิสภาจึงไม่มีบทบาทหน้าที่ในด้านการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับต่างๆ ที่มีพฤติการณ์ร้ายวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เพราะการบริหารประเทศในสมัยรัฐบาลพรรคไทยรักไทยนั้น นายกรัฐมนตรี มีอำนาจควบคุมนักการเมืองระดับต่าง ๆ และรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทั้งฝ่ายตุลาการและฝ่ายนิติบัญญัติ อีกทั้งรัฐบาลพรรคไทยรักไทยใช้อำนาจเงินในการซื้อสิทธิซื้อเสียงบุคคลต่าง ๆ ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ให้เป็นบุคคลที่อยู่ฝ่ายใต้การควบคุมของพรรคไทยรักไทย จึงมีผลให้การบริหารประเทศในสมัยของรัฐบาลพรรคไทยรักไทย เป็นไปตามแนวคิดหรือความต้องการของนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร เพียงฝ่ายเดียว สมาชิกวุฒิสภาที่ทำหน้าที่ในการคานอำนาจ หรือตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลพรรคไทยรักไทย ไม่อำนาจในการคานอำนาจหรือตรวจสอบ

1.15 ตรวจสอบการทุจริตข้อพิพาทการครอบครองที่ดินและให้ความช่วยเหลือ
แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนที่ได้รับความเดือนร้อนเกี่ยวกับปัญหาข้อพิพาทการครอบครองที่ดิน

2) บทบาททางด้านเศรษฐกิจ

2.1 ตรวจสอบกรณีการทุจริตโครงการรับจำนำลำไยอบแห้ง ปี พ.ศ. 2545 – 2547
นำเสนอรายงานตรวจสอบผลการพิจารณาต่อที่ประชุมวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การ
ช่วยเหลือเกษตรกรให้พ้นจากปัญหาหาค่าลำไยตกต่ำ

2.2 ศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนและนำเสนอผลการศึกษา
ต่อที่ประชุมวุฒิสภาพร้อมข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขปัญหาความยากจนของประเทศ

3) บทบาททางด้านสังคม

3.1 การตรวจสอบการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานของรัฐ ให้ความ
ช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับความเดือนร้อนจากการบริหารงานของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)
บริษัทการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) และการรถไฟแห่งประเทศไทย

3.2 ติดตามตรวจสอบปัญหาการปราบปรามผู้มีอิทธิพลลักลอบจัดให้มีโต๊ะพนัน
บอล ตู้เกมส์ ตู้ม้า และสถานบริการ

3.3 เป็นผู้ผลักดันให้สังคมมีความเป็นธรรม และได้รับความธรรมจากองค์กรของ
รัฐ เช่น ทำให้สังคมปลอดจากโสเภณีเด็ก และปลอดจากการใช้แรงงานเด็ก ได้รับความเป็นธรรม
จากนานอารยะประเทศในสิทธิมนุษยชน ได้รับความเป็นธรรมจากสังคมกรณีสิทธิมนุษยชนใน
ภาคใต้ ได้รับความเป็นธรรมจากสังคมกรณีสิทธิทำกินของเครือข่ายเกษตรกรภาคเหนือ

3.4 ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาหาค่าพืชผลทางการเกษตร เช่น ข้าว ลำไย ลิ้นจี่ ฯลฯ

3.5 ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาเขตปลอดภาษี (Free Trade Area) ในไทย

3.6 ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหายาเสพติด และวิธีการจัดการกับปัญหาการ

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

3.7 ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย

2) บทบาททางด้านเศรษฐกิจ

ศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนและนำเสนอผลการศึกษาต่อที่ประชุมวุฒิสภาพร้อมเสนอแนะให้มีการแก้ไขปัญหาค่าความยากจนของประเทศ

3) บทบาททางด้านสังคม

- ตรวจสอบกรณีทุจริตโครงการรับจำนำลำไยอบแห้ง ปี พ.ศ. 2545 - 2547 นำเสนอรายงานการตรวจสอบผลการพิจารณาต่อที่ประชุมวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การช่วยเหลือเกษตรกรให้พ้นจากปัญหาการค้ำไยตกต่ำ
- การตรวจสอบการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานของรัฐ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการบริหารงานของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) และการรถไฟแห่งประเทศไทย
- ติดตามและตรวจสอบปัญหาการปราบปรามผู้มีอิทธิพล
- เป็นผู้ผลักดันให้ให้สังคมมีความเป็นธรรม และได้รับความเป็นธรรมจากองค์กรของรัฐ เช่น ปัญหาโสเภณีเด็ก แรงงานเด็ก ปัญหาที่ดินทำกินของประชาชน เป็นต้น
- เป็นผู้ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาค่าพืชผลทางการเกษตร
- เป็นผู้ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหายาเสพติด
- เป็นผู้ผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย